

Arrest

nr. 192 057 van 15 september 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 29 mei 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 april 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 juli 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 augustus 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A.-C. RECKER *loco* advocaat E. MASSIN en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart dat u bent geboren op 7 juli 1988 te Tongo, Noord Ghana, dat u de Ghanese nationaliteit heeft en dat u behoort tot FraFra etnie.

U groeide op in het dorp en woonde er met uw ouders en uw broer in het familiehuis. Uw grootouders en uw oom langs vaderskant woonden in dezelfde woning. U ging naar school maar diende te stoppen in de junior secundaire school omwille van financiële moeilijkheden.

Uw ouders overleden in 2013, beiden aan een ziekte. U bleef in het familiehuis wonen.

U werd in juli 2013 door uw oom benaderd die wilde dat u hem zou opvolgen als voodoo priester. U, als sterk gelovige in het Christendom wilde zich niet inlaten in de voodoo van uw oom. U vertelde uw oom dan ook dat u hem niet wilde opvolgen. Uw oom zei u echter dat u niet kan weigeren omdat u werd gekozen. U bleef echter zeggen dat u het niet wilde doen.

U kreeg een drietal dagen bedenktijd waarna u bij uw standpunt bleef. Uw oom was kwaad dat u hem niet wilde opvolgen evenals andere aanhangers van de voodoo van uw dorp. Uw oom verwittigde u dat

de voodoo u zal doden indien u niet ingaat op zijn voorstel. U werd hierop bang en u besloot om naar de pastoor David te gaan die in het naburige dorp Bolga woont. Deze ging initieel praten met uw oom en hoopte om zodoende uw oom te overtuigen om u niet te dwingen om hem op te volgen. Uw oom was echter niet te overtuigen. Daarop ging u met de pastoor naar de politie om een klacht in te dienen. Uw oom vertelde u echter dat diezelfde politie naar uw oom ging voor voodoo. Het werd u duidelijk dat de politie u niet zou kunnen helpen in deze zaak. De priester adviseerde u om het dorp te verlaten en deed hiervoor beroep op zijn contacten. Om de gemoederen te sussen, deed u alsof u inging op het voorstel van uw oom. Toen u echter te horen kreeg van de pastoor dat uw documenten in orde waren, verliet u uw dorp en ging u zich schuilhouden bij een bevriend pastoor van pastoor David in afwachting dat uw documenten helemaal in orde werden gebracht. Op 1 januari 2014 nam u uiteindelijk het vliegtuig en arriveerde u in Turkije. U verbleef er één jaar en zeven maand en vertrok vervolgens naar Griekenland. In Griekenland vroeg u op 16 februari 2016 asiel aan. Op 4 april 2016 werd uw aanvraag geweigerd. U ging tegen deze beslissing in beroep op 15 juli 2016 waardoor u een International protection applicant card kreeg die geldig was tot 15 januari 2017.

U wachtte de uitspraak niet af van uw beroep maar u zette uw reis verder. Op 9 september 2016 vroeg u asiel aan bij de bevoegde Belgische instantie.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U vreest uw oom en de aanhangers van de voodoo waar uw oom priester van is omdat u hem niet wilt opvolgen. (zie gehoor CGVS, p 12)

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u voor de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) **niets vermeldde over het feit dat uw oom de 'chef van de voodoo' in uw dorp zou zijn.** U verklaarde er enkel dat hij lid was van een voodoogroep en dat u, aangezien u bij uw oom woonde, ook bij deze groep werd betrokken. Op geen enkel moment maakt u er melding van dat u uw oom zou moeten opvolgen als leider van de groep omdat de goden u daartoe hadden aangeduid, zoals u wel verklaarde voor het CGVS (zie gehoor CGVS, p. 14). **Het is niet aannemelijk dat u dergelijk, in uw verhaal toch wel essentieel element, niet vermeldde bij de DVZ.**

Voor de DVZ verklaarde u dat u niet mocht buitenkomen van uw oom 'en zijn vrienden' omdat u **dan andere mensen over hun activiteiten zou vertellen** (zie vragenlijst CGVS, ingevuld door DVZ, dd. 14/9/2016). U verklaarde ook dat ze u zouden doden mocht u hun geheim rondvertellen. Nergens tijdens uw gehoor voor het CGVS komt deze vrees aan bod. Integendeel, nergens blijkt dat uw bewegingsvrijheid in Ghana beknot zou zijn. U ging meermaals naar pastor David, u ging naar de politie, u haalt nergens aan dat u dit niet kon of dat dit u moeilijk werd gemaakt. U haalde bovendien ook aan dat pastor David met uw oom kwam spreken over uw problemen, iets wat niet verstandig zou zijn als uw oom u zou opgelegd hebben met niemand te spreken over 'hun activiteiten'. **Nergens uit uw verklaringen voor het CGVS blijkt dat er iets geheim was aan de activiteiten van uw oom, integendeel, u verklaarde dat veel mensen bij hem kwamen om hem te consulteren.**

Verder kan worden opgemerkt dat u aan de Griekse autoriteiten verklaarde dat u in Ghana werd **mishandeld omwille van uw weigering** (zie vertaling document n°2). Nergens uit uw verklaringen voor de Belgische autoriteiten haalt u dergelijke mishandeling aan. Bovendien verklaarde u voor de Griekse autoriteiten **iemand op de markt te hebben leren kennen** aan wie u alles vertelde en die u meteen voorstelde dat de enige oplossing was om te vluchten (zie vertaling document n°2). Voor het CGVS verklaarde u echter dat u **met uw problemen naar uw pastor David ging**, dat hij eerst nog trachtte te bemiddelen tussen u en uw oom en dat hij pas later voorstelde dat u Ghana zou verlaten. Wat betreft het contact tussen uw oom en pastor David kan nog het volgende worden opgemerkt : tijdens uw gehoor op het CGVS gaf u initieel duidelijk aan dat pastor David en uw oom nog steeds regelmatig contact hadden met elkaar. U verklaarde uitdrukkelijk dat pastor David elke dag contact had met uw oom en 'de mannen' (zie gehoor CGVS, p. 7). Later tijdens het gehoor, wanneer gevraagd werd hoe het gesteld is met uw broer en u hierop niet kon antwoorden, wijzigde u plots uw verklaringen en vertelde u dat uw oom en pastor David helemaal geen contact met elkaar hebben. Ook deze vaststelling tast verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen aan.

Voor de Griekse autoriteiten verklaarde u eveneens dat u nooit deelnam aan de voodoo-ceremonies (zie vertaling document n°2), terwijl u aan de Belgische autoriteiten, met name bij de DVZ, verklaarde wel te hebben deelgenomen maar op een dag zei dat u niet meer wilde deelnemen (zie vragenlijst CGVS, ingevuld door DVZ).

Verder verklaarde u dat u er geen idee van hebt waar uw **broer Samuel** zich op dit moment bevindt en of hij nog in leven is (zie gehoor CGVS, p. 6). U bent nochtans met hem bevriend op Facebook, waar hij vermeldt dat hij zich in Accra bevindt. Uit zijn facebookprofiel blijkt ook dat hij naar een school ging aan

de Cape Coast in Ghana, wat merkwaardig is aangezien uit uw verklaringen blijkt dat hij bij u woonde in Tongo, in het Noorden van Ghana (zie gehoor CGVS, p. 5). Ook één van uw eigen facebookprofielen vermeldt dat u in Accra woont en naar de Universiteit ging. Deze gegevens druisen regelrecht in tegen het profiel dat u van zichzelf schetst als jongen die heel zijn leven in het Noorden van Ghana woonde en er snel de school opgaf om financiële redenen (zie gehoor CGVS, p. 5-6).

Vervolgens is het opmerkelijk dat u voor het CGVS verklaarde dat **enkel uw pastor David weet waar u zich bevindt** (zie gehoor CGVS, p. 6). Een van uw facebookprofielen vermeldt nochtans als verblijfplaats Brussel. Ook **al uw facebookvrienden en iedereen die het wil weten, weet dus dat u in België woonachtig bent**.

Verder dient te worden opgemerkt dat u sinds januari 2014 uw land heeft verlaten en dat u pas op 16 februari 2016 asiel heeft aangevraagd bij de bevoegde Griekse instantie. **Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming inroept, mag echter redelijkerwijs worden verwacht dat hij zich, indien hij nood heeft aan daadwerkelijke bescherming, bij aankomst of zo snel mogelijk daarna wendt tot de asielinstanties van het onthaalland.** Dat u eerst gedurende één jaar en zeven maand in Turkije verbleef zonder bescherming te zoeken (zie gehoor CGVS, p 9) ondermijnt de geloofwaardigheid dat uw beweerde vrees voor vervolging op enige waarheid zou berusten.

Verder dient te worden opgemerkt dat uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat voodoo een wijdverspreid fenomeen is in Ghana. Er zijn hierbij verschillende soorten voodoo, die per etnie of dorp anders kunnen zijn. De gelijkenissen tussen de verschillende voodoo's zijn echter groter dan de verschillen. Uit informatie blijkt, zoals u ook aangeeft (zie gehoor CGVS, p 14), dat een voodoo priester uitgekozen wordt. Diezelfde informatie geeft echter ook aan dat **indien iemand die positie zou weigeren, dat de Goden deze persoon zelf zullen straffen, hetzij door de weigeraar te doden, gek te maken of op een andere manier zal bestraffen.** Ook u geeft aan dat u zal gestraft worden door u oom die het via voodoo zou doen. **U geeft aan dat voodoo u gek zal maken of dat mensen u zullen doden omdat ze hiervoor werden geïnstrueerd door voodoo** (zie gehoor CGVS, p 14). **U geeft aan, net zoals blijkt uit de toegevoegde informatie, dat u zal gestraft worden door voodoo. Er dient echter te worden opgemerkt dat voodoo louter gestoeld is op bijgeloof en geen objectieve grond vormt die in aanmerking kan worden genomen in het kader van een vluchtelingenrechtelijke vrees.**

Ook al wordt er erkend dat voodoo in Ghana wijdverspreid is, u kan niet aannemelijk maken dat u omwille van uw weigering om uw oom als voodoopriester op te volgen daadwerkelijk vervolging vreest.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

De documenten die u voorlegt kunnen bovenstaande niet wijzigen. U legt de krant 'The Ghanaian Times' voor van maandag 31 oktober 2016 en verwijst hierbij naar het 'mededelingenbord' waarbij u wordt opgegeven als vermist. Pastoor David zou u deze krant hebben opgestuurd. U verklaart dat uw oom u zou zoeken. Dit artikel vermeldt echter niets over mogelijke problemen die u zou hebben (gehad) in Ghana. Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt bovendien dat corruptie en omkoperij bij journalisten in Ghana een gangbare praktijk zijn waardoor er geen bewijswaarde aan het door u voorgelegde artikel kan worden gegeven. Verder legt u een International Protection Applicant Card voor met nr 0130131 die werd uitgegeven op 15 juli 2016 door de Griekse autoriteiten en geldig was tot 15 januari 2017. Dit document staaft uw asielrelaas echter niet. Het geeft alleen aan dat u effectief in Griekenland asiel heeft aangevraagd en dat u op 12 december 2016 een interview zou moeten afleggen bij de Griekse autoriteiten. Gezien u inmiddels reeds in België verbleef (u vroeg asiel aan in september 2016) kan er van uitgegaan worden dat u weinig interesse had om uw beroepsprocedure in Griekenland af te werken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2.1.1. Verzoeker leidt een eerste middel af uit de schending van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève betreffende de status van vluchtelingen, artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet), het redelijkheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel en artikelen 3 en 13 van het EVRM.

Verzoeker toetst zijn problemen en situatie aan de criteria bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en het Verdrag van Genève.

Verder verwijst hij naar informatie over (het gebrek aan bescherming tegen) voodoo-praktijken in Ghana. Hij stelt dat deze informatie overeenstemt met de praktijken van zijn oom in zijn dorp in het noorden van Ghana en met zijn verklaringen over de weigering door de politie om hem te beschermen.

Zo de Raad verzoeker zou volgen, vraagt verzoeker dat er rekening gehouden wordt met artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker stelt dat verweerder het vermoeden in dit artikel niet draagkrachtig tegenspreekt. Hij verwijt verweerder dat niet aangetoond wordt dat hij *“in geval van een terugkeer naar Afghanistan, geen risico loopt het slachtoffer te zijn van zulke bedreigingen en vervolgingen”*.

Indien de Raad zou oordelen dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, dan vraagt verzoeker om minstens de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen op basis van artikel 48/4, § 2, a), b) en c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker verwijst naar artikelen 2 en 3 van het EVRM en rechtspraak dienaangaande. Hij stelt dat het CGVS moet nagaan of een terugkeer in hoofde van verzoeker geen schending doet ontstaan van één of meerdere fundamentele rechten.

Verzoeker verwijst opnieuw naar de informatie over (het gebrek aan bescherming tegen) voodoo-praktijken in Ghana. Hij stelt andermaal dat deze informatie overeenstemt met de praktijken van zijn oom in zijn dorp in het noorden van Ghana en met zijn verklaringen over de weigering door de politie om hem te beschermen. Op grond hiervan maakt hij aanspraak op de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet.

2.1.2. Verzoeker leidt een tweede middel af uit de schending van artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 62 van de Vreemdelingenwet, het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel en artikelen 4 en 41 van het Handvest van de Grondrechten van de EU (Handvest).

Hij herhaalt dat uit de bij het verzoekschrift gevoegde informatie blijkt dat voodoo in Ghana wijdverspreid is en dat hiertegen geen bescherming wordt geboden. Tevens benadrukt hij opnieuw dat zijn verklaringen overeenkomen met de informatie. Verzoeker verwijt het CGVS verder een subjectieve interpretatie van zijn gezegden.

Dat hij bij de DVZ niet vermeldde dat zijn oom de leider van de groep was, verklaart verzoeker doordat hem bij de DVZ werd gezegd dat hij het kort moest houden en later verdere verklaringen zou kunnen afleggen.

Over het al dan niet geheim houden van de activiteiten van zijn oom, meent verzoeker dat er een misverstand rees. Hij bedoelde met ‘hun geheim’ en ‘hun activiteiten’ de geheime rituelen die zijn oom uitvoerde om de mensen die bij hem om hulp kwamen te helpen en niet diens activiteiten als voodoo leider.

De incoherentie over de mishandeling verklaart verzoeker doordat in Griekenland aan hem werd gevraagd wat er met zijn oor was gebeurd en in België niet.

De ‘Samuel’ waarover het CGVS het heeft is niet verzoekers broer maar een ander contact van verzoeker dat in Accra woont. Hetzelfde geldt voor het facebookprofiel dat zou aantonen dat verzoeker in Accra woonde en studeerde. Dit profiel is niet van verzoeker.

Dat op zijn facebookprofiel vermeld staat waar hij verblijft maakt niet uit nu niemand in zijn dorp Facebook (en zelfs toegang tot een computer) heeft.

Verzoeker heeft voorts uitgelegd dat hem in Turkije werd meegedeeld dat het bijna onmogelijk was om bescherming te verkrijgen en dat het beter was om werk te zoeken. Hij heeft dit ook gedaan.

Verzoeker vreest voorts niet enkel de voodoo, doch ook de aanhangers van zijn oom die hem zullen doden wanneer hij naar Ghana terugkeert.

Verzoeker stipt nog aan dat verweerder niet met de vereiste objectiviteit zijn verklaringen en de informatie heeft behandeld.

2.1.3. Ter staving van zijn betoog, voegt verzoeker algemene informatie bij het verzoekschrift (bijlage 3).

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoeker preciseert niet op welke wijze de artikelen 48 en 48/2 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet), dewelke overigens op louter algemene wijze bepalen welke vreemdelingen als vluchteling dan wel als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kunnen worden erkend, zouden (kunnen) zijn geschonden. De schending van deze artikelen wordt bijgevolg niet dienstig aangevoerd.

3.2. Waar verzoeker de schending aanvoert van artikel 1 van de voormelde wet van 29 juli 1991, dient te worden opgemerkt dat dit artikel enkel het toepassingsgebied van deze wet bepaalt. Verzoeker duidt niet op welke wijze dit artikel geschonden zou (kunnen) zijn. Bijgevolg wordt ook deze schending niet dienstig aangevoerd.

3.3. Verzoeker duidt evenmin concreet welke bepaling van artikel 41 van het Handvest *in casu* geschonden zou zijn. Evenmin preciseert hij op welke wijze dit zou zijn geschied. Derhalve wordt deze schending niet dienstig aangevoerd.

3.4. Verzoeker preciseert verder op generlei wijze hoe artikel 13 van het EVRM, dat het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel behelst, door de bestreden beslissing zou (kunnen) zijn geschonden. Derhalve wordt ook deze schending niet dienstig aangevoerd.

3.5. Verzoeker staaft of onderbouwt de nochtans ernstige aantijging dat het CGVS zijn zaak niet objectief zou hebben behandeld verder niet. Hij brengt geen concrete gegevens aan waaruit blijkt dat het CGVS bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn asielaanvraag niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de kandidaat-vluchteling. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

3.6. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (*cf.* HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (*cf.* EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de Commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

De voormelde redenering kan eveneens worden gevolgd waar verzoeker de schending aanvoert van artikel 4 van het Handvest. De inhoud van deze bepaling ligt immers volledig in lijn met de inhoud van artikel 3 van het EVRM.

3.7. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.8. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.9. In zoverre verzoeker verwijst naar bedreigingen en vervolgingen die hij zou riskeren in Afghanistan, kan niet worden ingezien hoe dit *in casu* dienstig zou kunnen zijn. Verzoeker is afkomstig van Ghana.

Verzoeker stelt dit land te hebben verlaten omwille van een vrees voor vervolging ingevolge zijn weigering om zijn oom op te volgen als voodoo-priester.

De geloofwaardigheid van verzoekers vrees wordt echter op fundamentele wijze ondermijnd doordat hij bij de DVZ naliet te melden dat zijn oom de leider van de voodoo-groep was en dat hij zijn oom diende op te volgen. In dit kader wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u voor de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) niets vermeldde over het feit dat uw oom de ‘chef van de voodoo’ in uw dorp zou zijn. U verklaarde er enkel dat hij lid was van een voodoogroep en dat u, aangezien u bij uw oom woonde, ook bij deze groep werd betrokken. Op geen enkel moment maakt u er melding van dat u uw oom zou moeten opvolgen als leider van de groep omdat de goden u daartoe hadden aangeduid, zoals u wel verklaarde voor het CGVS (zie gehoor CGVS, p. 14). Het is niet aannemelijk dat u dergelijk, in uw verhaal toch wel essentieel element, niet vermeldde bij de DVZ.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Dat hij bij het DVZ kort moest zijn kan de voormelde, frappante omissie niet verklaren. Van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure.

Ondanks dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan niet worden aangenomen dat verzoeker dermate essentiële en frappante elementen als het gegeven dat zijn oom de leider van de voodoo-groep was en het gegeven dat hij zijn oom diende op te volgen hierin niet zou hebben vermeld.

Verder wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

*“Voor de DVZ verklaarde u dat u niet mocht buitenkomen van uw oom ‘en zijn vrienden’ omdat u dan andere mensen over hun activiteiten zou vertellen (zie vragenlijst CGVS, ingevuld door DVZ, dd. 14/9/2016). U verklaarde ook dat ze u zouden doden mocht u hun geheim rondvertellen. Nergens tijdens uw gehoor voor het CGVS komt deze vrees aan bod. Integendeel, nergens blijkt dat uw bewegingsvrijheid in Ghana beknot zou zijn. U ging meermaals naar pastor David, u ging naar de politie, u haalt nergens aan dat u dit niet kon of dat dit u moeilijk werd gemaakt. U haalde bovendien ook aan dat pastor David met uw oom kwam spreken over uw problemen, iets wat niet verstandig zou zijn als uw oom u zou opgelegd hebben met niemand te spreken over ‘hun activiteiten’. **Nergens uit uw verklaringen voor het CGVS blijkt dat er iets geheim was aan de activiteiten van uw oom, integendeel, u verklaarde dat veel mensen bij hem kwamen om hem te consulteren.**”*

Verzoeker doet met zijn warrige uitleg over het misverstand dat zou zijn gerezen over de activiteiten waarover hij het had geen afbreuk aan de essentie van voormelde motivering, met name dat hij tegenstrijdige verklaringen aflegde aangezien bij de DVZ beweerde dat hij niet mocht buitenkomen terwijl hij blijkens zijn verklaringen bij het CGVS de nodige bewegingsvrijheid genoot.

Voorts wordt in de bestreden beslissing met reden gesteld:

*“Verder kan worden opgemerkt dat u aan de **Griekse autoriteiten verklaarde dat u in Ghana werd mishandeld omwille van uw weigering** (zie vertaling document n°2). Nergens uit uw verklaringen voor de Belgische autoriteiten haalt u dergelijke mishandeling aan.”*

Dat in België niet expliciet naar zijn oor werd gevraagd, kan niet verklaren waarom verzoeker naliet dit in België te vermelden. Indien hij in het kader van zijn problemen werkelijk door zijn oom werd mishandeld en werd verminkt aan het oor, mocht worden verwacht dat hij dit ernstige feit in België spontaan zou hebben vermeld bij de uiteenzetting van zijn asielrelaas.

Verzoeker laat de bestreden beslissing daarenboven geheel onverlet waar gemotiveerd wordt:

*“Bovendien verklaarde u voor de Griekse autoriteiten **iemand op de markt te hebben leren kennen** aan wie u alles vertelde en die u meteen voorstelde dat de enige oplossing was om te vluchten (zie vertaling document n°2). Voor het CGVS verklaarde u echter dat u **met uw problemen naar uw pastor David ging**, dat hij eerst nog trachtte te bemiddelen tussen u en uw oom en dat hij pas later voorstelde dat u Ghana zou verlaten. Wat betreft het contact tussen uw oom en pastor David kan nog het volgende worden opgemerkt : tijdens uw gehoor op het CGVS gaf u initieel duidelijk aan dat pastor David en uw oom nog steeds regelmatig contact hadden met elkaar. U verklaarde uitdrukkelijk dat pastor David elke dag contact had met uw oom en ‘de mannen’ (zie gehoor CGVS, p. 7). Later tijdens het gehoor, wanneer gevraagd werd hoe het gesteld is met uw broer en u hierop niet kon antwoorden, wijzigde u plots uw verklaringen en vertelde u dat uw oom en pastor David helemaal geen contact met elkaar hebben. Ook deze vaststelling tast verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen aan.*

Voor de Griekse autoriteiten verklaarde u eveneens dat u nooit deelnam aan de voodoo-ceremonies (zie vertaling document n°2), terwijl u aan de Belgische autoriteiten, met name bij de DVZ, verklaarde wel te hebben deelgenomen maar op een dag zei dat u niet meer wilde deelnemen (zie vragenlijst CGVS, ingevuld door DVZ).”

De voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze niet aanvecht, onverminderd gehandhaafd.

De voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers vermeende asielrelaas. Kritiek op de overige, overtollige motieven aangaande de facebookprofielen en verzoekers laattijdige asielaanvraag kan derhalve op zich niet volstaan om de teloorgegangene geloofwaardigheid van het relaas te herstellen.

De documenten in het administratief dossier (map ‘documenten’) kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terecht redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, geen afbreuk doen aan het voorgaande.

De informatie bij het verzoekschrift kan hieraan evenmin afbreuk doen. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op verzoekers persoon.

Zulke algemene informatie kan niet volstaan om aan te tonen dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden gevisieerd of vervolgd. Verzoeker dient dit *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier manifest in gebreke.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.10. Verzoeker beroept zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere elementen dan de aangevoerde asielmotieven. Gelet op de hoger gedane vaststellingen dienaangaande, toont hij niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.11. Gelet op het voorgaande toont verzoeker niet aan dat hij vroeger vervolgd is geweest of slachtoffer is geweest van ernstige schade. Derhalve kan hij zich niet dienstig beroepen op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien september tweeduizend zeventien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS